

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 14/10
Luxemburg, 25 februarie 2010

Hotărârea în cauza C-386/08
Firma Brita GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Produsele originare din Cisiordania nu pot beneficia de regimul vamal preferențial din Acordul CE-Israel

Afirmația autorităților israeliene potrivit căreia produsele fabricate în teritoriile ocupate beneficiază de tratamentul preferențial acordat mărfurilor israeliene nu este obligatorie pentru autoritățile vamale ale Uniunii

Comunitatea Europeană a încheiat, în mod succesiv, două acorduri de asociere euro-mediteraneene, primul cu Israelul (Acordul CE-Israel¹) și al doilea cu Organizația pentru Eliberarea Palestinei (Acordul CE-OLP²), aceasta din urmă acționând în numele Autorității Palestiniene din Cisiordania și Fâșia Gaza. Aceste acorduri prevăd în special că produsele industriale originare din Israel și din teritoriile palestiniene pot fi importate în Uniunea Europeană cu scutirea de taxe vamale și că autoritățile competente ale părților cooperează în vederea stabilirii originii exacte a produselor care beneficiază de regimul preferențial.

Brita este o societate germană care importă impregnatoare pentru producerea apei carbogazoase, precum și accesorii și siropuri fabricate de un furnizor israelian, Soda Club, al cărui punct de producție este implantat în Mishor Adumin, în Cisiordania, la est de Ierusalim.

Brita voia să importe în Germania mărfuri furnizate de Soda-Club. Societatea a comunicat autorităților vamale germane că mărfurile erau originare din Israel și a dorit, prin urmare, să beneficieze de regimul preferențial prevăzut de Acordul CE-Israel. Suspectând că produsele erau originare din teritoriile ocupate, autoritățile germane au solicitat autorităților vamale israeliene să confirme că respectivele produse nu au fost fabricate în aceste teritorii.

Deși au confirmat că mărfurile în cauză erau originare dintr-o zonă aflată sub responsabilitatea lor, autoritățile israeliene nu au răspuns totuși la întrebarea dacă mărfurile au fost fabricate în teritoriile ocupate. Pentru acest motiv, autoritățile germane au refuzat în final să acorde societății Brita beneficiul regimului preferențial, având în vedere că nu se putea verifica cu certitudine că mărfurile importate intrau în domeniul de aplicare al Acordului CE-Israel.

Brita a atacat în justiție această decizie, iar Finanzgericht Hamburg (instanța fiscală din Hamburg, Germania) a solicitat Curții de Justiție să stabilească dacă mărfurile fabricate în teritoriile palestiniene ocupate, a căror origine israeliană este confirmată de autoritățile israeliene, pot beneficia de regimul preferențial instituit prin Acordul CE-Israel.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea constată că **fiecare dintre cele două acorduri de asociere are un domeniu de aplicare teritorial propriu**: Acordul CE-Israel se aplică teritoriului Statului Israel, în timp ce Acordul CE-OLP se aplică teritoriului Cisiordaniei și Fâșiei Gaza.

Curtea subliniază că dreptul internațional general interzice crearea de obligații pentru un subiect de drept terț, precum Autoritatea Palestiniană din Cisiordania și Fâșia Gaza, fără consimțământul

¹ Acordul euro-mediteraneeen de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Statul Israel, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 20 noiembrie 1995 (JO 2000, L 147, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 73, p. 206).

² Acordul de asociere euro-mediteraneeen interimar privind schimburile comerciale și cooperarea dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Organizația pentru Eliberarea Palestinei (OLP), care acționează în numele Autorității Palestiniene din Cisiordania și Fâșia Gaza, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 24 februarie 1997 (JO 1997, L 187, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 15, p. 19).

acestui. Așadar, Acordul CE-Israel nu poate fi interpretat astfel încât autoritățile palestiniene să fie constrânse să renunțe la exercitarea competențelor care le sunt acordate prin Acordul CE-OLP, în ceea ce privește în special eliberarea documentelor vamale care atestă originea mărfurilor produse în teritoriile Cisiordaniei și Fâșiei Gaza.

În aceste condiții, Curtea statuează că **produsele originare din Cisiordania nu intră în domeniul de aplicare teritorial al Acordului CE-Israel și nu pot, așadar, să beneficieze de regimul preferențial instituit prin acesta**. Prin urmare, autoritățile vamale germane puteau refuza acordarea tratamentului preferențial prevăzut de acest acord pentru motivul că mărfurile erau originare din Cisiordania.

Curtea respinge, de asemenea, argumentul potrivit căruia dreptul la tratamentul preferențial ar trebui, în orice caz, acordat producătorilor israelieni instalați în teritoriile ocupate, fie în temeiul Acordului CE-Israel, fie în temeiul Acordului CE-OLP. Curtea subliniază că mărfurile certificate de autoritățile israeliene ca fiind originare din Israel pot beneficia de un tratament preferențial numai în temeiul Acordului CE-Israel, cu condiția să fie fabricate în Israel.

În ceea ce privește afirmația autorităților israeliene potrivit căreia mărfurile în cauză sunt originare din Israel, Curtea amintește că originea produselor este stabilită de autoritățile statului de export. Astfel, acestea din urmă se află în poziția cea mai potrivită pentru a verifica în mod direct faptele ce condiționează originea.

Prin urmare, în cazul unui control efectuat ulterior de autoritățile vamale ale statului de export, în principiu, rezultatul unui astfel de control este obligatoriu pentru autoritățile vamale ale statului de import.

Cu toate acestea, în speță, controlul ulterior nu privea aspectul dacă produsele importate au fost integral obținute într-o anumită localitate sau au suferit o prelucrare sau o transformare suficientă pentru a putea fi considerate originare din această localitate. Obiectul acestui control privea chiar locul de fabricare al produselor importate în scopul de a aprecia dacă aceste produse intrau în domeniul de aplicare teritorial al Acordului CE-Israel. Astfel, Uniunea consideră că produsele obținute în localități aflate sub administrația israeliană începând cu anul 1967 nu beneficiază de tratamentul preferențial definit în acest acord.

Or, în pofida solicitării exprese a autorităților germane, autoritățile israeliene nu au răspuns la întrebarea dacă produsele fuseseră fabricate în coloniile israeliene din teritoriul palestinian. Curtea menționează în această privință că autoritățile israeliene sunt obligate, în temeiul Acordului CE-Israel, să furnizeze informații suficiente pentru stabilirea originii reale a produselor.

Întrucât autoritățile israeliene nu și-au îndeplinit această obligație, **afirmația acestora potrivit căreia produsele în cauză beneficiază de tratamentul preferențial rezervat mărfurilor israeliene nu este obligatorie pentru autoritățile vamale germane**.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” (+32) 2 2964106